

Publicerad 2010-05-18 00:13 av Sofiapoema

Vägen till någon helt innan

Jag minns inte vad som hände åren innan nu. Varför kommer inte den delen av grundskolan tillbaka om jag ser på bilden? Det kan tänkas att det inte var något att spara på, mellanstadiet, mellanslaget mellan väldigt liten och mycket större. Vem var jag då? Ser tillbaka, för bilden ser tillbaka på mig och ansiktsuttrycket är pinsamt inåtvänt. Du är så ful, så ful du är lilla vi. Luggen som hänger stripigt, råttgrått över glasögonen som döljer ögonen i det vitfettiga ansiktet. Som jag var har jag då aldrig velat vara. Jag ryggar tillbaka och spottar på marken, blinkar, vänder på fotografiet igen och grinar mot det stackars säret. Så fruktansvärt, fruktansvärt att jag ens fanns till. Jag minns inget av vad jag var när jag stod i misspassande blåjeans och dubbelhaka. Varför gör jag inte det? Jag kan relatera till de mindre lyckligt lottade om jag svälter mig i en vecka, varför kan jag inte känna dig? Jag skulle inte ha älskat mig själv då, inte ens om jag älskade mig som jag är nu. Vem var du då? Det jag viskar tyst medan jag river det glansiga pappret i raka, smala, normala, behändiga remsor och lägger som pilar längs parketten, är i relation med sanningen. Som om riktning bakåt kunde visa vägen dit, vägen till någon helt innan, någon framför detta och bakom mig själv.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Sofiapoema med Poeter.se id #3292 innehar upphovsrätten